

**R.D. Iacobi Marchantii, Pastoris Et Decani Covviniensis
SS. Theolog. Professoris, Rationale Evangelizantium**

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Lectio 10. Pro eodem festo Circumcisionis. De variis Floribus in xenium offerendis. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni cui benedixit Dominus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56372](#)

culas in illis contractas lacrymis cordis obliterare, ne sero nimis cogamur pro illis in vanum ingentiloscere & plorare. Propositum vero perfectione vite & emendationis nostrae sic iudica in nobis, ut non sit initia foli, aut floris, levi reutatis vento inoxcedentis; aut initia vinear, que prima pruina ledunt in suo flore. Aduia ad excindendas omnes occasiones ad reiteranda peccata non illestantes. Aduia ad disimpendo omnia vincula, omnique iusticias funeras, in mortem anima denuo nos pererantibus. Denique aternitatis, cuius non facere vis confortes, sic nos semper memores, ut dum alie insidi animo nostro, & illam propiciamus, ignorantes nostrae tempora despicimus, & ad illam apiremus, que perennat beatitudinem. Ita Domine benedic nobis, benedic annis mortalitatis nostrae, benedic corona, quam continuo teximus tua benignitate; hoc obsecramus te humillimè per factos annos pueritiae, adolescentiae, juventutis & totius aetatis tuis. Rogamus per lacrymas, quas infans dedisti, per fanguinem, quem hodie fudiisti, per circumcisiois dolores per nomen Iesu, nomen Salvatoris, quod pro felicem nobis omnime a Patre accipisti, ut numquam separarum a te, sed aeternum nobis sis Jesus & Salvator.

Exempla.

IMitandus est his anni initio Nobilis ille, Rolandus nomine, de quo in Chronicis PP. Dominicorum. Hic cum diem quemadmodum festivum splendidus vesti, in epulis, jocis, choreis, omnibusque oblationibus cum amicis traduxisset, vespere in corpus ingressus, & præterita haec omnia fecit, exultans, exclamat. Eheu! ubi nunc festum, quod egimus? ubi dici totius letitia? ubi epule & jocis? ubi exulta omnia? Nimirum sicut hic dies, si & reliqui erantibus, sicut omnis vita transcurrit, nihil post se relietur, nisi aeternum prementem. Dixit haec sero, & serio dixit: nam exinde ad medium vitam extimulatus, non diffudit, sed postero die S. Dominicus in hiu, ut preuentiam ageret, et adorsus, in quo sanctitate & doctrina celebris fuit. Qui audiendi voluerit ac cor novum aificans annum, qui que voluerit præteriti anni dies revolvere, illos evolasse reperiit hinc fructu, & multa cum vanitatem. hoc ergo ei stimulatum subiectat ad meliora, nisi sero nimis & aeternum velit peccare. Nec de die in diem proponat sine effectu; nam mors non infrequenter abrupit cum filio vita inaniam proposita, & multi annum sub sequentem non sunt valuti, qui presentem divino non impendunt obsequio. Cogitent hi, quid vellet fecisse in hora mortis.

Audi & aliud exemplum ex S. Petro Damiano. Quidam primo die Janarii tempestate iactus, voraverat Religionem ingredie, ut salutis sue certus consideret; sed è naufragio erutus votum solvere hujus vite amore contempsit. Expletio anno, ipso primo die Januarii, dum cum aliis juvenibus discuterent, & choros ducerent in securilibus cantilenis, subito Lapis de testo super eum cecidit, & obtrivit. Sic in-

felix ille, qui mundum deferere noluit ultroneus, amissit invitus; & fallacem carnis dulcedinem perfidit, quia amando carnem mentitus est veritati. Hunc P. Damianus.

EODEM FESTO.

Ecco odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit
Dominus Gen. 27.

IN hortis terrenis non inveniuntur flores hyperboreo tempore: at in Horto Nazareni, hoc est, Sponsi florid, omni tempore inveniuntur, quia benedixit ei Dominus. In ipse est flos, qui hodiernus die in media hyeme in acerimo frigore exortus est, & mox infor rosae ante clausa incipit aperiri, & ruborem pandere per fangum suum alperimentum primam. Flos numerum ipse est candidus & rubicundus, qui radiis ardentibus caritatibus jam tesci expandit, & demonstrat ardorem interiore rubeo exteriori; simili que odorem gratissimum afflat peccatoribus, & piis omnibus, qui cum contemplatur. Hic est flos, de quo Propheta praedixerat Ezechiel: ex uirga de radice teste, & flos de radice eius ariens. Et requiescat super eum spiritus Domini Ia 16. Quod explicans Richardus de S. Vicente: Quid flore formosius? quid florifragantius? quid flore fructuosius? In flore mellificatio, ex flore fructificatio: ex flore fava & fructus, in favo & mela & cera, in fructu potus & ceras, in flore est medicina.

Hic est flos, de quo Propheta praedixerat Ezechiel: ex illo mel, ex illo cera in ipso potus & cera. Medicina in redemptione, potus & cera in iustificatione, mel & cera in glorificatione. Ex hac medicina sanitas incorpabilitatis, ex ejus cera refectio interna securitatis, ex ejusmodi potu ebrietatis arcere securitatis: de ejus cera splendor summae claritatis, in ejus melle dulcor indeficientis felicitatis. Haec tenus ille. Ex quibus collige, quam bene Christus datum floridus & Nazarenus, flos in infante fragrantissimus, qui jam incipit fructum ferre redemptoris de spina circumflexus, & posita omnibus in parte in crucis rostro expansus, & perfecit rubens, matutinum fructum proferet ejusdem consummata redemptoris de spina ascensione Passio.

Semper itaque floret Hortus Nazareni. Hortus Christi semper floridus. Ex illo Horto B. Dorothaea media hyeme Theophilus Judici rosas promulgit martyrio vicina, & mox eas misit à morte sua; ita in eum odore, & pulchritudine mox conversus fuerit Theophilus ad fidem Nazareni, quam antea impugnabat & irridebat.

Ex eodem horto prodierunt illa corolla ex illo & rosis texta in media hyeme, symbolum virginitatis & martyrii preferentes, quas Angelus dictulad Ceciliam, quarum odore & specie Valerianus

Hortus
Christi
semper
floridus.

v. Sur.
5. Febr.

v. Vitam
S. Cecilia
apud Ri-
bad vel
Sursum.

bus ejus sponsus non solum ad colendam virgininatem, sed etiam ad martyrii infraictum animo suscipientiam coronam est animatus.

Ex eodem horto codem hiberno tempore collecta sunt illa lilia & flores fragrantissimi, quibus conclave & thalamus Juliani & Basilissæ referuntur, quorum odore ad virginem florem in matrimonio conservandum Basilissæ sunt inducta, incrementis ex his floribus per se a gaudio in meo Angelorum & Sanctorum choro.

Selegi & ego ex eodem horto aliquot flores & viridianas folia odorem suavem spirantia, ut hocce anno inuenire, id quod uniuersitatem nostra forent fiani vel extatim congruit, in Xenium proponam, & munericis suis sic commonefaciam. Incipendum nobis igitur ab eminentioribus & senioribus, deinde adiutores & inferiores progredientes.

Primum quidem Sacerdotibus & Ecclesiasticis, qui in statu Deo consecrato ceteris praeminent, in Xenium & munericis sui faciunt symbolum offerre flores amygdali ex horto Iesu Nazareni. Hos flores dum contemplantur, intelligere debent, quod sicut amygdalus inter ceteras abores prima flores producit, sic & ipsi aliis omnibus debent praeferre pietate & perfectione vita, cetero que fideles, velut arbores in mylico Dei horto plauti exemplum suu flores producendis invitare. Ideo enim de virga Aaronis, quando supremi facerunt dignitate fuit inauguratorius, dicitur: *Turgescens gemma eruperant fices, qui foliis dilatati in amygdalos deformati sunt.* Num. 17. Mox etenim & virga ficas flores vici sunt exasperatae, & illico etiam forma florum mutata & desinente, gemmas mutatas sive in fructu amygdalinos, & hoc fuit manifestum indicium electionis divinae ad sacerdotium. Cuius rei pleniora significacionem hic prætermitto, latius a nobis explicata in libello de Sacerdotio, quem intitulamus. *Virga Aaronis;* illue remittimus. Lectorem ad Tractatus primi electionis primam & secundam, ubi reperiet monita Sacerdotes & Ecclesiasticis concernientia, ab hac virga & Sacerdotiali amygdali flores & fructus producent de sumpta.

Secundo Senioribus etatæ, in quolibet agere statu, pro Strena & Xenio offero Heliotropium, sive florem Solis. Nempe sicut flos illi id est Solis flos nunquam edit, quia tempore respicit Solem, & ad eum motum se gyrat & moveret: sic & ipsos saltu in extrema etatæ convenit Solem iustitiae & gratitudo tota cordis intentione respicere, ad ejusque numerum omnes cogitatus & actus, ac vice ueget redditum gyrate & conformare. Toto se Christo resignante velut ambulare in luce, & dies suos finire in ejus lumine, ipse enim dicit: *Ego sum lux mundi qui sequitur me, non ambulat in tenebris.* Joan. 3. Quem locum explicans S. August. Tract. 34. in Joan. sic eleganter ait: Sequere Solem istum visibilem, si pse tendit ad Occidentem, quo & ille tendit, & si nolue-

ris tu illum deserere, ipse te deseret in Occidente. Deus vero tuus ubique est totus, si non ab illo facias causum, nungquam à te faciet ille Occidentem. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, inquit ipse. Hoc Augustinus. Semper ergo reipicant Christum, qui jam sepulchro & tenebris mortis proximis sunt, & dicant cum discipulis: *Mane nobiscum Domine, quoniam ad vesperas es.* Luc. 24. Non videbūt mortem, si teneant secum, sed videbunt umbras, si teneant Solem, sed poterint dicere: *Si ambulavero in medio umbra mortuorum, non simbo mala, quoniam tu mecum es.* Psal. 22. Sic ut heliotropium cum Sole se claudit, sed ad Solis ortum & radios iterum se appetit: ita meminerint fenes, quod si cum Christo Sole suo extremum diem claudant virtus, mox in altera vita se novum & perpetuum Orientem inventuros, ut reflorent, & iterum amoenissime revirescant, nungquam claudaliam ultorius habentur, quia ibi Sol suos nungquam retrahet radios. Studeant igitur etatæ sita pote premum cursum recte peragere, ut inter pidi occurrere valeant caligini & umbra mortis, lucem inventuri in tenebris: nec sepulchrum poterunt horrere, ex quo vitam potenter habent. Illi vero, qui poterant etatæ, Deo consecrare contument, Deo planis & hominibus odibiles sunt. *Senex fatus* Nam sic refutatur Dominus: *Tres fratres adiutavit anima mea, pauparem superbum, dixit item mandacem, sed quia nem fatus.* Eccl. 25. Qui sunt fenes fatus, nisi illi, qui erat floridus jam eos deferente, in viis manent inverterati, & quæ scilicet in senectute aetate juvenili etatæ ebriosi, blasphemii, luxuriosi maledicti, & temporibus rebus toti affixi? Quid stolidus, si mens ad perfidiam festinare non contendat, quando totius corporis habitus ad interiorum properat? Quia major futilitas & abusus, quam ad osfum hujus mundi stare adegregendum, nec tamen vita praefensis egredium, nec futura ingressum considerare? Hos ergo odit Dominus hos eternum infelices a se expellit mundus, ad hos excipiendo prece gaudiose dilatit infernum. Nos interim monemus, & ad meliora eos insignamus per florem Solis quem ad imitationem eis proponimus, ut eternum in luce vivant, eternumque floreat.

Tertio: his qui in conjugio agunt, in Strenam & Ramum

Xenium offero Olivæ ramum de horto nostri Na-

zarenii. Quid sit? Quia Oliva semper fuit symbo-

lum pacis, & ad eam significandam Columba emisit.

conjugau-

fa ex Arca, ad se per am. usque ad Noe, portans ra-

mum oliva virensibus foliis in ore suo Genes. 8. Signi-

ficabat nimisramamus olivæ securitatem ab aquis,

pascueque & fodius cum Deo, diluvio jam defante.

Meminerint ergo conjuges hoc olive symbolum

contemplantes pacem domelicram & concordiam

perficiant tempore sibi curæ debere esse & cordi-

Meminerint iterum, quod sicut oliva pinguedinem

suum communicat, & in nostrum derivatulum; ita

se tamquam olivas fructiferas in domo Dei effe-

plantaras, ut de benedictione sibi a Deo communica-

cata, alius indulgentibus beneficijs oleum nove-

rum.

Heb.13.

rint communicare. Unde eos monebat Apostolus: *Benevolentia & communione nolite obliuisci: quod fit per opera misericordie, cuius olivae etiam symbolum solet esse. Unde S. Gregor. Hom. 6. in Ezech. de odore diversarum virtutum agens, sic dicit: *A-lier olet flos uva, quia magna est predicatorum virtus & opinio, qui inebriant mentes audientium. A-lier flos oliva, quia strewit opus misericordia, que more olei fovent & lucet. Alter flos uva, quia candida vita carnis est de incorruptione virginitatu. A-lier flos uva, quia magna est virtus humilium, qui ex desiderio ultima loca venentes se per humiliatorem & terra in altum non sublevant. & ecclesia regni parvus in mente fervunt. Alter redolens fructu, cum ad maturitatem perducatur, quia bonorum operum perfidio ad facientes eorum, qui iustitiam esurunt, preparatur. Sic numerum Ecclesia est instar agri pleni in diversis floribus, & fructibus vernantis, cui benedixit Dominus. Nam secundum varios status variisque fortes hominum, que in ea reperiuntur, varios flores producere. ceuletur diversi odoris. Christi bona odor summis, dicebat Apostolus, Predicatores Ecclesiae comparantur virti florenti & fructuere, quia vim celeste prominunt populo. Virgines, roba sunt candida. Huius, sunt odorantes uola, & celesti vernantes colore. Conjugati, sunt instar oliva fructuere, si vident operibus beneficentia & misericordia, & ideo eis oliva floridum ramum duximus in Xenium presentandum. Sed & hoc symbolo eos minime volumus, quod curam prolixi suatum attingente debent geters, ut sint ipsi sicut novella olivaram in circuus mensa sua, ab ipsi & à Deo benedictione accipientes. Erudiri utique debent, & tanquam novelle plantariones rigari, flecti, duci, ut floreant & fructucent, in operibus pietatis & timore Dei, ut de illis possit dici, quod de Christo: *Pur- auem, priscissimam apertinam, astate, & gratia, coram Deo & hominibus. Luc.2.***

P.127.

*4. Liliu-
cum rosa
sum fructu-*

ma.

Quarto his qui needum in coniugio agunt, sive adolescentuli sunt sive adolescentula, offero de horto Nazarenin Xenium *Liliu cum Rosa*. Liliu quidem candidum, tamquam symbolum puritatis & pudicitiae, ut meminerint ilam ante conjugium servare illibatum. Nam licet in aetate ista lubrica agant inter varias cupiditates, & illebras, tanquam lilia inter spinas, tamen si libidinare voluerint, & ecclaste requiesceant auxilium, possunt his omnibus oblisere, neclaudi. In omni igitur tentatione recurrent ad illum, qui de le dicit: *Ego sis campi & liliu consolatum. Cant.2. Ad eum Matrem & Sponsum, recurrent, de qua dicit ipse: Sicut liliu inter spinas, sic amica mea inter filios. Horum protectione & auxilio quis non erit catus, & ab omni latrone immunis?* Liliu itaque semper symbolum fuit castitatis, ita ut dixerint antiqui, quod inimicitiam & odium perpetuum, cum lilio Venus habuerit, eo quod candore & puritate sua pulchritudinem Veneris superaret, & ejus quadam

modo impudicitiam muto eloquio condemnaret. Optime igitur hoc symbolum propinquum his que in flore sunt aetatis, ut si Deo placere velint, noverint se instar lili debere conversari cum cordis & corporis castitatem; quia ipsi praeficitur inter lilia, amaritatis cogitationes, & puras affectiones. Et sicut radix lili cordis habet similitudinem, sicutumque ascendent germinat & floret: si adolescentibus convenit cor esse rectum, & surum tendere, surum aperit instar cordis lili, sive radicus ejus. Iterum, *Liliu non in monitis sed in valibus nasci-
tur, quia superius Deus resisteat, in humilium corde-
bus invenientur,* inquit Damiani. Porro cum Li-
lio obrui & Rosam in Xenium, quia illa ob rubi-
cundum suum colorem, pudoris aptissimum est
symbolum. Si ergo meminerint cursu lilio Rosam
considerantes, in omnibus modestiam & verecundi-
am cum castitate exhibeant. Nempe verecundia
est quam facies & species ceterarum virtutum, &
primum adolescentium decorum. Quasi aurora
& virtutes reliqua virginio venustat pudore. Audi
Sanctum Bernardum item: *in Cantic. Quia am-
abilitas verecunda adolescenti. Quia pulchra & quam
splendida est germana, morum verecunda in vita &
vultu adolescenti? Quia vera & minimè dubia
bona pessumam. Bona induta index est virga discipli-
nae, expugnatrix malorum, propagatrix puritatis in-
natae. Specialis est gloria conscientie, fama celsus, vita
decem, virtus fides, virtusum primatia, natura laeta
& iugno socius honesti.*

Quinto his qui viri forte paupertatis sunt vel tri-
buti aliquae, de horto Nazareni, cui benedi-
xit Dominus, offero in Xenium, & Strenam, fasci-
culum Myrrae, cum florido ramo Palmae. Nempe rame
Myrra symbolum est coniugium, quod oculis metis
contempnuntur fine fructu. Habet enim illa
amaritudinem, habet & nihilominus odorum sua-
vem, & medicinalem rationem, quam diffilat se glo-
riantur manibus suis Sponsa & Sponsus in caniculis.
Sic paupertas & afflictio amara est; attamen de Christo
dulcitur, hominibus medicinalis est. Deo odio-
rifica, sicut virtute patientia fit conjuncta. Illa est je-
merita meritis cumulata, & reliqua thesauris terrena donis
eccliam emit; nihil ergo ipsa ditius: quod dives sua
pauperesse non potest, paupertua emit vilitate & tali ap-
afflictione. Patientia voluntaria est, ut voluntat-
atem Dei facientes reportentis reprobationem. Ne in
dignominis fraues, si in mundo malis fuerint. & vos Augst.
adversari patimini: quia non est Christiana regio nisi ser-
do in temporalibus exaltari, sed potius deprimit. Atali patient-
es enim nihil habent in calo, & vorabis debent habere
in terra; sed prossilie boni ad quod tendunt, quocquid
in via contingit, gaudere debent. Propter igitur
his qui afflictione sunt, palmarum vernantem cum
myrra amara offerimus: quia palma quanto magis
premitur, tanto magis in alium erigitur, sem-
perque viret, quo cumque nubilo hyemali non
oblitetur, ac diminutione eorum quae decolora-
fuerit.

Serm. de
Nat. B.
M.V.
Rosa pu-
doru.

Vio-
fym-
hou-
tae

sunt foliorum, proceræ cœlum versus dulcibus est secunda fructibus. Si patientia virtutem aptissime designat, paupertati vel afflictionem conjunctam, quæ alpæ est in cortice iustæ Palmæ, ac suavis in fructu, quæ animus versus cœlum extollit, & quo magis tribulatio premet, eo animos magis erigit, nec quacumque alperitate adveniente, ipsa marcescit. Dicat ergo pauper & afflictus cum sponso *Missa mea dissipata verum myrram*. Cant. 5. Dicat cum Job patientem: *In nido meo moriar, quasi Palma multiplicabo dies meos*. Job. 29.

Magnat-
tum bre-
na fisi-
dictus
Corona
Imperi-
alu, cum
viola.
Corona
Imperi-
alu symbo-
lum di-
gnatur.

Sexto his qui in sublimitate sunt honoris, de Horto Nazareni, cui benedixit Dominus, in Sternani & Xenium offero florem illum qui inter flores Corona nomen obtinet, & *Corona imperialis* nuncipatur; sed cum hac Coronam simul jingo & offero Violam. *Corona illa florida & circumnotata monebit eos dignitatis suis*, per quam alii præsum, & eis imperant; monebit & sapientiae, quam debent possidere, ut dignè possint regere, quæ iustæ coronæ glorioæ, & gratioæ ornata, exaltat, protegit. Magnates alii imperantes. Ideo dicebat Salomon illis. *Possidet sapientiam, & exaltatur, gloriificaberis ab ea cum eam fueris amplexatus, dabit capiti tuo augmenta gratiarum, & corona in- clita protegeret Prover. 4.* Monobit quoque corona illa Coronæ immarcessibilis gloria in hac vita aquirendae per praefata virtutis facinora, in altera à Rege Regum vertici sua imponendæ, si justè rexerint, si ceteros virtutum exemplo præcesserint. Hec est *Corona deioris*, & *duademæ sociæ*, quod subsequitur coronam sapientiae, coronam virtutis & gratiarum, ex Dōni Dei contextam. Junxi porro coronæ illi sublimi dignitatem. Magnatum designant violam odoriferam, ut cum memores sunt dignitatis propter coronam, memoriam etiam sunt humilitatis propter violam. Illa enim, ut supra etiam infinitum est ex S. Gregorio, cum inter innumeris flores computetur, præclaram est symbolum humilitatis. Est interim odoris suavissimi & celestis coloris, perid significans, quod humilitas licet humi reperi videatur, redire soleat tamen homines coelites, & ex omnib[us] statu etiam eminentissimo esse illius præcipuum ornamentum. Quia humilitas in honore honor est ipsius honoris; & humilitas sine honore ipsa fibi sufficit ad honorem. Quapropter monebat Ecclesiasticus eos qui aliis præfunt, hanc humilitatis violam cordi habere, tanquam que illis maximo foret ornamento, & quæque coronam gloriam ipsi effet paritura. Redorem, inquit, se posuerunt? Noli extolliri. Esto in illo quasi unus in ipsis; curram illorum habe, & sic confide, & omni cura explicita recumbere. Ut latroni propter illos, & ornamentum gratis corona, & dignationem consequaris corrogationem. An non hic commendatur humilitas? An non haec ornamento est Rectoribus plebium? An non odorem & gloriam certam partet? E contra superbia, in his qui regunt, factorem, & dedecus, odiumque ingenerat. Advertant haec *Moralis, Evang.*

gates & Nobiles, & quicunque in honoris gradu gloriantur; sive violam humilitatis non negligant confederare corona sue dignitatis; aliqui audiunt illud Propheticum: *Ve corona superba, & floræ decidentis, & gloria exultationis ejus*. Iñai. 28.

Itaque, ut concludam, hi sunt flores variæ, quos Concha-hyberno tempore in agro cui benedixit Dominus, sive in horto Nazareni nostri collegi, ut uniusquisque juxta statum & conditionem suam aliquem ex illis sibi congruum peccori possit appendere, & suavitatis odorem ex illis odorari. Suavissimi enim sunt, & maximè odoriferi, potentes depellere odoris sufragantia vitorum immunditiam, dum unumquemque munerus sui commonefaciunt & virtus celestem odorem spargunt. Potentes sunt, cum à Nazareni sive sponfi floridi & coronati horum prodeant, nos in illius aromam accendere, nos floridi & coronatos efficere, ne minus quam flores B. Dorothæ Theophilum, flores Cacilie Vlerianum & Tiburium, flores sancti Juliani Basilissimæ odore & amore celesti repleverunt. Rogamus ergo sponsum dilectissimum, qui adeo frequenter nos ad Hortum suum invitat, ut in illo possumus virtutum omnium flores ejus favore & ope colligere, librum casitatis, rosum charitatis, violam humilitatis, hyacinthum, celestis conver-sationis, olivam beneficentie, myrram pœnitentie, palmarum pœnitentie, laurum perseverantie, ut ex illis omnibus possumus contexere coronam spes & gratia in hac vita, coronam vero immarcessibilem glorie in altera; & cum hac corona tandem introducat nos ille sponsus, ille dilectus, ille Nazarenus, ad thalamum & lectulum floridum æternæ beatitudinis.

IN CIRCUMCISIONE DOM.

LECT. II.
De Festa
Nomini
suum in universa terra I. Psal. 3.

Praevidens David spiritu & lumine Prophetico divine incarnationis mysterium, nomenque Iesu Christi, ejus quoque affectionem & triumphantem, raudemque gloriam nominis ejus totum per orbem propagatam, exclamat in spiritu: *Dominus Dominus noster, quem admirabile est nomen tuum in universa terra*. Ecce Singula vero hujus sententia verba energiam & mysterium continent; quapropter ea ponderabimus, & huic nomini Jesus sacratissimo & gloriissimo apprime convenire declarabimus. Et quidem quia de hoc nomine fuisse tractavimus in Horto nostro Pastorali, ideo paucaliter adiiciemus, pauca etiam repetemus, & huic The-

matice appropriabimus.

Sicut igitur exordit Propheeta: *Domine Dominus noster. Ubi advertendum, quod nomen, Dominus, tam convenienti Patri, & Spiritui sancto, quam Filio. Convenient enim tribus Personis divinis, respectu omnium creaturarum, & maximè respectu homi-*